

på en effektiv varetagelse af vores interesser på miljø- og sundhedsområdet.

Derfor er jeg heller ikke i tvivl om, at regeringen også i fremtiden vil følge op på de gældende regler og procedurer og derigennem sikre målet om et højt beskyttelsesniveau både nationalt og i EU.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Tak til udenrigsministeren for redegørelsen. Den var egentlig overraskende. Jeg havde faktisk ventet mig en helt anden tale fra udenrigsministeren.

For det første havde jeg ventet, at regeringen ville erkende problemerne og deres alvorlige omfang og se i øjnene, at disse mange flertalsafgørelser i EU, som rammer miljøet, må stoppes. I stedet bagatelliserer udenrigsministeren nu problemet: Udviklingen går nu stort set af sig selv i den rigtige retning; udenrigsministeren behøver bare at læne sig tilbage. Udenrigsministeren mener ligefrem, at EU har forbedret miljøet i Danmark. Det er godt nok en stærk påstand.

For det andet havde jeg også håbet, faktisk forventet, at udenrigsministeren i dag ville have bebudet, at den danske regering fremover er villig til at bruge miljøgarantien og bruge den i yderligere omfang. F.eks. har miljøministeren forsøgt at bruge miljøgarantien i PCB-sagen. Det gjorde udenrigsministeren ikke engang opmærksom på.

Jeg havde da også ventet, at den danske regering ville støtte de krav om traktatændringer, som er nødvendige, så vi ikke fremover tvinges til at sænke miljøstandarder her i Danmark.

Der er unægtelig en markant forskel på den tale, som udenrigsministeren lige har holdt, og på det politiske udspil, som Socialdemokratiets ordfører, hr. Ove Fich, fremkom med i pressen i forgårs.

Hr. Ove Fichs udspil bygger på en klar erkendelse af problemerne, og på væsentlige punkter ligger det socialdemokratiske udspil på linje med Enhedslistens tanker. Bl.a. sagde hr. Ove Fich til pressen, at miljøgarantien skal udbygges, sådan at medlemslandene automatisk får ret til at håndhæve egne miljøstandarder, som er højere end fælles EU-regler, og at vi skal kunne forbyde import af varer, der ikke lever op til de danske krav. I det hele taget krævede hr. Ove

Fich, at miljøet som det grundlæggende princip skal sættes over det indre marked.

Det var jo liflige toner i vores øren; det kan jeg ikke nægte. Og derfor var det unægtelig en tilsvarende nedtur i dag at lytte til udenrigsministerens almindelige bortforklaring af problemerne. Det skyldes uden tvivl, at udenrigsministeren har drøftet sagen med partiet Venstre; udenrigsministeren henter jo godkendelse af sin politik hos partiet Venstre. Hr. Ove Fich var ude med sit udspil, inden han havde fået drøftet det med partiet Venstre. Det har han forhåbentlig ikke nået i mellemtiden, så jeg håber da, at han her om lidt vil komme op og fastholde det udspil, som han på Socialdemokratiets vegne meddelte pressen.

Ministeren hævder nu, at når det f.eks. gælder farlige og kræftfremkaldende stoffer, har EU-reglerne ligefrem betydet en række forbedringer i det danske beskyttelsesniveau. Det er godt nok en stærk påstand.

EU startede med at vedtage en række totalharmoniseringer, der betød meget alvorlige tilbageskridt for miljøet. Bl.a. nægtede EU at anerkende, at en lang række stoffer var kræftfremkaldende. Det er derfor, de danske forbud mod bl.a. cadmium, asbest, PCB og kreosot stadig er truet.

Det er så rigtigt, at siden de store totalharmoniseringer blev gennemført i EU, har EU måttet anerkende nogle af disse stoffer som farlige eller kræftfremkaldende. Det har været meget tungt og fodslæbende, og der er langt igen, før stofferne er anerkendt som farlige af EU. Men det er da at vende tingene på hovedet at fremstille dette, at EU begynder med at foretage dramatiske miljøforringelser og så lapper lidt på det bagefter, som om EU har været med til at forbedre miljøet.

Der er lang vej endnu, og det er en stor opgave, der skal løses, hvis man for alvor skal kunne tvinge en miljøpolitik igennem. Hvad vil der f.eks. ikke ske, hvis EU gør alvor af at tvinge os her i Danmark til at genindføre brugen af asbest? Det er jo en helt forfærdelig tanke. Vi havde store vanskeligheder her i Danmark med at få forbudt asbest, og det damoklessværd hænger stadig over vore hoveder.

Vi har i det hele taget i Danmark på det seneste oplevet det ene miljønederlag efter det andet. Tag f.eks. sagen med babymaden, hvor regeringen kapitulerede og ikke ville bruge miljøgarantien.